

Tardes de diumenge

Un relat de: [mar - montse assens](#)

Vuit, set, sis, cinc, quatre, tres, dos... el cor se m'accelerava cada vegada que veia aquest compte enrere. Tarda de diumenge. A la parròquia del poble hi havia una sala de teatre on feien les sessions de cinema. El meu pare era l'encarregat de fer anar el cinematògraf. Quan es tallava la pel·lícula, jo pujava corrent on era ell, perquè m'agradava ajudar-lo a enganxar els clixés. Sempre em quedava aquell retall que sobrava i el guardava com un gran tresor. La resta de nens no en tenien i jo el bescanviava per cromos.

Llavors el meu pare rebobinava fins uns minuts abans que s'hagués tallat i a mi em donava temps per tornar al meu lloc mentre tots cridaven "que salga el toro" fins que reprenia la pel·lícula.

Érem petits i gaudíem dels germans Marx amb aquell antològic "¡Traed maderá!", i d'un Superman en blanc i negre que ens feia glatir a tots quan a la sortida baixàvem el carrer corrent i saltant, amb l'abric en forma de capa. Volàvem com aquell heroi i cridàvem com en Tarzan enmig de la selva i ens preniem la vida a l'estil d'en Cantinflas, Jerry Lewis o Laurel i Hardy. I rèiem caminant com en Chaplin...

Els diumenges a la tarda sempre cloïen amb un "The End".

Relat per a participar al IX CONCURS ARC DE MICRORELATS "ARTS. El tema del mes de maig és " Cinematografia / Fotografia"